

СЬОМІЙ ПОВЕРХ

№ 12 (158) від 4 березня 2011 року

Студентська газета Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка С. Дем'янчука

ТЕРИТОРІЯ СТУДЕНТІВ

Гордість університету

У Міському Палаці культури «Текстильник» вперше відбувся загально-університетський творчо-педагогічний конкурс «Гордість МЕГУ-2011».

Цей захід — Всеукраїнський конкурс «Людина року» в мініатюрі — підводив підсумок у визначенні вагомих досягнень працівників і викладачів у різних сферах суспільного, наукового життя ВНЗ. Лауреатами (переможцями) у восьми номінаціях стали:

«Лідер року»:

Віталій Дем'янчук
(проректор зі стратегічного розвитку);
Олена Петрук
(інститут педагогічної освіти);
Юрій Турбал
(факультет кібернетики).

«Куратор року»:

Петро Таргоній
(факультет ЗФКС);
Наталія Єпик (ФК);
Ростислав Шикла (ІПО).

«Кращий адміністратор року»:

Наталія Терновик
(заступник ректора з виховної роботи);
Таміла Грuba
(декан історико-філологічного факультету);
Ольга Мітчук
(декан факультету масової комунікації та інформаційних технологій).

Продовження
читайте на стор. 2

АНОНСИ

Секрети села
3 стор.

«Віртуальний університет» - реально?
3 стор.

Викладачі співали для студентів
4 стор.

Студентський театр «Бриз» відзначив свій перший ювілей
4 стор.

Андрій Жив'юк: «Завжди потрібно пам'ятати звідки ми родом...»
5 стор.

«Голодне вже існує, голе ще буде»
6 стор.

Найкращий спортсмен-турист рівненщини працює в МЕГУ
7 стор.

8 березня. Історія виникнення свята
8 стор.

Гордість університету

«Кращий науковець року»:

Юрій Пелех (ІПО);
Йосип Джунь (ФК);
Ігор Григус (ЗФКС);
Андрій Жив'юк (ІФФ).

«Надійність року»:

Наталія Процюк (ІФФ);
Юрій Лотюк (ФК);
Наталія Максимчук (ІПО).

«Перспектива року»:

Людмила Горбатюк (ІПО);
Вікторія Никончук
(економічний факультет);
Микола Романишин (ЗФКС);
Володимир Дума
(юридичний факультет).

«Ініціатива року»:

Лілія Овдійчук (ІФФ);

Леонід Савченко (ЮФ);
Андрій Романів (ІПО).

«Викладач року»:

Ольга Мігчук (МКІТ);
Ростислав Шикун (ІПО);
Олексій Токар (ІПО);
Мирослава Косарева (ІФФ);
Ірина Тадесва (ЗФКС).

Відтепер такий конкурс стане традиційним.

Почесну нагороду отримує проректор МЕРУ Юрій Пелех

Переможців у номінації оголошує заступник голови Рівненської держадміністрації Олексій Губанов

Гордість МЕРУ: Ігор Григус, Йосип Джунь та Андрій Жив'юк

Секрети села

Відкривав студентам МЕГУ та журналістам місцевих ЗМІ перший заступник голови Рівненської обласної ради Михайло Кривко під час прес-конференції, що відбулася у Студентському інформаційному агентстві Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка С. Дем'янчука. Зокрема, на зустрічі йшлося про методи наповнення бюджету сільських рад. Адже за словами Михайла Кривка питання формування бюджету найважливіше для сільських рад.

— Бюджет складається з двох частин — дохідної та податкової, — зазначив чиновник. — Тому, головне сформувати його

Важливим моментом для місцевої громади є земля

дохідну частину. Для цього потрібно провести паспортизацію населеного пункту щоб оцінити

його можливості. Також важливим моментом для місцевої громади є земля, яка неабияк може допомогти наповнити бюджет.

Проблемним є і той момент, що половина надходжень до бюджету втрачається через неофіційне працевлаштування громадян.

Тим самим створюється одразу кілька проблем — немає надходжень до бюджету і люди самі позбавляють себе вищої пенсії. Та ситуацію ускладнює те, що не всі сільські голови дослухаються до рекомендацій керівництва обласної ради. Зокрема, не поспішають проводити сходи сіл, щоб на них обговорити нагальні проблеми громад. А проблем є чимало. Тому що останнім часом сільське господарство занепадає

і головні його напрямки, такі як тваринництво, картоплярство і льонарство практично знищено. Адже зменшується кількість поголів'я корів, а відповідно і молока. Картоплярство взагалі не дає відповідного врожаю. Тому що зараз ми збираємо 50 — 150 центнерів картоплі з гектару, при тому, що нормальним вважається

Не всі сільські голови дослухаються до рекомендацій керівництва обласної ради

врожай від 400 центнерів з гектару. А льонарство занепало, тому що зупинився льонокомбінат і зник ринок збуту.

За словами Михайла Кривка, у сільській місцевості існує ще одна нагальна проблема — це якість води. Відтак, більшість населення споживає неякісну воду. Адже двічі на рік потрібно проводити хлорування криниць, натомість навіть немає регулярних перевірок якості води. Проте коли вони робляться, то ми маємо результати, які не відповідають санітарним нормам.

Вікторія РИЧКО,
група МКЖ-81

НОВИНИ

Студентів партнерських вузів МЕГУ збере на форум

25-27 травня на базі Міжнародного економіко-гуманітарного університету ім. акад. С.Дем'янчука відбудеться Перший Міжнародний студентський форум «Європейське партнерство».

Його учасниками стануть студенти зарубіжних вищих навчальних закладів-партнерів МЕГУ з Білорусі, Росії, Польщі, Німеччини, Бельгії, Угорщини, Чехії, Словаччини, США.

Форум відбудеться за сприяння Рівненської обласної державної адміністрації та Генерального Консульства Республіки Польща в Луцьку.

Вшанували Велику Українку

Нещодавно у Будинку політосвіти відбулася науково-практична конференція до 140-річчя від дня народження Лесі Українки. Доповідь «Леся Українка як науковець» виголосила заступник декана історико-філологічного факультету МЕГУ, доцент Лілія Овдійчук. У конференції взяли участь декан факультету Таміла Груба та студенти історико-філологічного факультету МЕГУ.

До цієї ж дати у Міському палаці «Текстильник» відбулася літературно-музична композиція, за участю студентів рівненських ВНЗ. Автор сценарію — заслужений артист України Олексій Заворотній.

У святі взяли участь студенти історико-філологічного факультету, які декламували поезії Лесі Українки, а Лілія Овдійчук виголосила доповідь про Велику Українку.

Студент МЕГУ здобув «срібло» з кульової стрільби

Студент факультету фізичної культури, здоров'я та спорту МЕГУ Андрій Сокол порадував черговим своїм успіхом наприкінці року, що минає. Так, на XXXV міжнародному Гран-прі зі стрільби з пневматичної зброї, який відбувся нещодавно у Белграді (Сербія), Андрій був другим серед юніорів та п'ятим — серед дорослих. До цього додалось й визнання студента МЕГУ — йому присвоєно звання майстра спорту України міжнародного класу за особисту «бронзу» та командне «срібло» чемпіонату світу серед юніорів у Мюнхені.

Викладачі співали для студентів

У міському палаці культури «Текстиль-ник» відбувся концерт викладачів та працівників університету для студентів.

Традиційний масовий захід, який започаткував засновник нашого університету академік Степан

Дем'янчук, завжди стає відкриттям не тільки для студентів, але й, певною мірою, для самих викладів та працівників МЕНУ. Студенти — чи не вперше бачать своїх суворих наставників в ролі співаків та

декламантів, а викладачі, несподівано навіть для себе, відкривають все нові грані свого багатогранного таланту.

Треба додати, що такий захід — фірмова фішка саме нашого університету.

Студентський театр «Бриз» відзначив свій перший ювілей

У Рівненському театрі ляльок відбувся ювілейний вечір з нагоди 10-річчя студентського народного театру «Бриз» історико-філологічного факультету.

На вечорі, окрім презентації сценічних та хорових постановок, колеги по роботі та творчості згадували засновника, режисера, багаторічного керівника театру, кандидата філологічних наук, доцента кафедри української літератури, і просто чудової людини Богдана Денисюка, якого не стало наприкінці минулого року. Колишні студенти-аматори розповідали про епізоди театрального життя на сцені та поза нею...

Тепер студентський народний театр «Бриз» офіційно носиме ім'я свого засновника та керівника — Богдана Денисюка

Андрій Жив'юк: “Завжди потрібно пам'ятати звідки ми родом...”

Творчість письменника оцінюється не за кількістю книг за їх художньою вартістю. Із добробку відомого українського

Анатолійович Жив'юк — дослідник громадсько-політичного шляху Уласа Самчука. Саме він став упорядником книги «Документ

вивчення тих подій, що були під час війни на Волині. Досі історія не знала такого письменника, який би так уміло писав. І другим моти-

- Які були складності при зборі матеріалу?

- Великих проблем і складностей не траплялося при зборі матеріалу. Значно складніше було укомплектувати. Переді мною поставлене завдання: щоби власні імена, географічні назви, маловідомі сюжети було збережено авторським стилем і прокоментовано, там, де це потрібно. Аби молоде покоління, читаючи такі книги, розуміли, де це було і про що йдеться у творі.

- Сьогодні у Рівному діє музей Уласа Самчука. Чи співпрацювали Ви з ним?

- Швидше за все, вони зі мною співпрацюють. Ну, взагалі, коли я працював над книгою не було великої проблеми у цій допомозі. Скоріше ми контактуємо з музеєм Уласа Самчука.

Але якщо говорити про допомогу, то, в основному, допомагали державні архіви, а також матеріали по моїй темі у Києві та Львові.

-- Щоб ви побажали нашим студентам?

-- Насамперед, потрібно пам'ятати звідки ми родом, своє коріння та свою історію. І, звичайно, ніколи не забувати про творчих, талановитих людей, котрі були, є, і будуть.

Діяльність Уласа Самчука як журналіста,

Андрій Жив'юк отримує диплом “Гордість МЕНУ”

Мій професійний шлях розпочинався з простого вчителя історії у школі

письменника Уласа Самчука кілька творів стали літературними явищами ХХ століття. Критики називають такими романи «Волинь» і «Марія». Не мають собі рівних в українській літературі його мемуарні повісті «На білому коні» та «На коні вороному». Улас Самчук також є автором численних публіцистичних творів, які виходили друком у різних часописах і збірках.

Викладач МЕНУ, кандидат історичних наук Андрій

доби: публіцистика Уласа Самчука 1941-1943 роках». -- **Пане Андрію, як розпочинався Ваш шлях у науку?** -- Мій професійний шлях розпочинався з

простого вчителя історії у школі. Потім я працював у Рівненському обласному інституті післядипломної освіти. Із 2003 року я працюю у Міжнародному економіко-гуманітарному університеті ім.академіка С. Дем'янука.

-- Відомо, що Ви досліджуєте творчість Уласа Самчука. А як виникла сама ідея упорядкування такої книги?

-- Взагалі, було два головні мотиви: перший є те, що це унікальне джерело

вона для упорядкування цієї книги стало те, що сьогодні існує багато спекуляцій щодо публіцистики Уласа Самчука, те, що він був на стороні у німців і

з ними працював заодно. Існує безліч публікацій, з яких було вилучено «непотрібну» інформацію аби нині народ не знав справжньої правди.

Тому, головною моєю метою було видати Уласа Самчука мовою автора, так як написано у нього.

публіциста, політика, письменника мала значний вплив на суспільно-політичне життя України в різні періоди. Її дослідження дає нам, сучасникам, краще зрозуміти історію України того періоду.

Ольга БЕНДЮК
група МКЖ-71

Із 2003 року я працюю у Міжнародному економіко-гуманітарному університеті ім.академіка С. Дем'янука.

”Голодне вже існує, голе ще буде”

Не секрет, що в магазинах “з других рук” одягаються пенсіонери, студенти, багатодітні сім’ї – ті верстви населення, які хочуть за невеликі гроші купити якісний одяг європейських виробників, а не китайський ширвжиток. Тому саме вони з обуренням сприйняли заяви уряду про закриття секонд-хендів. “Голодне вже існує, голе ще буде”. І голосно протестували проти наміру уряду із 1 січня 2011 року заборонити ввез ношеного одягу в Україну.

Секонд-хенди в Україні з’явилися 20 років тому при розпаді Радянського Союзу. Підприємства занепали, заводи й фабрики змінили вид діяльності. У країну потрапив одяг, який можуть купувати люди, у яких немає великих статків. У сфері «секонду» працюють близько 350 тисяч українців. А купують такі речі 25 мільйонів.

Якщо говорити про зацікавленість соціальних верств населення в тому, щоб магазини “з других рук” як і раніше працювали, то на запитання “Як бути студентам і пенсіонерам, у яких вистачає грошей тільки на б/в?” тоді ще голова Держкомпідприємництва Михайло Бродський відповів: “По-перше, дешеві товари не зникнуть. Просто їх ввозитимуть як китайські товари, заплативши мито. Так, вони стануть дещо дорожчими, але, з іншого боку, дешевшим стане одяг українського виробництва, якому ми даємо нульову ставку податку на прибуток. Але найголовніше: 90% того, що ввозять під виглядом секонд-хенду, потрапляє на ринки та в магазини, як новий товар. Тепер цей канал перекриють, бюджет отримає податки, які повернуться підвищеними пенсіями і стипендіями тим же пенсіонерам і студентам”.

Студенти, люди похилого віку обурені новиною про заборону ввезення уживаного одягу, адже вони розуміють, що на стипендію, чи пенсію 800 грн. вони більше ніде не зможу купити недорогі, але якісні речі.

Яке майбутнє у секунду як бізнесу? Підприємці вважають, що загроза заборони на ввезення секонд-хенду як ніколи реальна, але здаватися ніхто не збирається. Власник магазину секонд-хенду Олександр Ковальов упевнений: “Вважаю, піднімуть митні збори. А якщо все-таки заборонять, то країну заповнять китайські товари – вони дорожчі. А якість – сумнівна. У будь-якому випадку, я не планую закривати бізнес і шукатиму вихід із ситуації. Якщо держава не хоче, щоб я працював легально, доведеться піти в тінь. А що робити, якщо нам не дають працювати нормально?”

Лілія ШЕВЧУК,
група МКЖ-71

Поезія сьогодні: вагоме чи не важливе?

Багато років тому, найпопулярнішим жанром в літературі була поезія. Тобто художньо-образна словесна творчість або ж так зване мистецтво слова. Адже саме вірші передають усі нюанси людських емоцій. Усю чарівність та привабливість витонченої душі поета.

Погодьтеся майже усі ми, будучи у підлітковому віці, коли почуття та емоції зашкалювали, кидалися писати римовані рядки. І хто його знає, можливо хтось саме з нас розпочне нову поетичну епоху?! Хоча, на привеликий жаль, я не можу зараз назвати жодного сучасного поета-класика. Подібне поняття втратило своє існування вже декілька десятиків років тому. Читаючи вірші найбільш відомих поетів-класиків України ХХ століття: Максима Рильського, Лесі Українки, Василя Стуса, відчувається тяжка туга за чимось далеким, прекрасним та водночас втраченим...

Нині мода існує не лише на одяга й на книжки. Молоде покоління відштовхує такий жанр, як поезію, тим самим демонструючи власну недосконалість, неповноту та несамоодатність. І, мабуть, ніхто не замислюється над тим, що саме у віршах зберігається наша рідна мова та український патріотизм.

У будь-якому книжковому магазині вражають стоси читива на полицях, таких сучасників, як:

Ірени Карпи, Іздрика, Любка Дереша, Кокотюхи, Світлани Поваляєвої, яким не доводиться довгий час покриватися пилом. Адже подібну літературу із захопленням читають, як школярі, так і студенти. Будь-то збірка есе, розповідей чи черговий прояв шизофренії.

Сучасні «акули пера» чомусь вважають справою усього свого життя оприлюднювати власні, так звані «нерафіновані» думки, як можна більш нецензурнішою та безсоромнішою мовою, цим самим збираючи навколо себе велику кількість читачів.

У такому разі лишається лише вірити у те, що ми ще просто недостатньо навчилися писати. Адже все тільки починається! І ми обов’язково розширимо свій творчий простір і навчимося ідеально передавати свої відчуття через мистецтво слів, з витонченим смаком, гармонійно складаючи їх у рими.

Навчилися ж носити лосини з балетками, користуватися Інтернетом і мріяти про принца на білому лімузині? Тому давайте візьмемо в руки білий аркуш паперу і зримуємо на ньому черговий шедевр?! Адже поезія має повне право на гідне місце в літературі.

Ірина МАРЧЕНКО,
група МКЖ-71

Найкращий спортсмен-турист Рівненщини працює в МЕГУ

Звітно-виборні збори Рівненського осередку Федерації спортивного туризму України відбулися на базі природничо-географічного факультету інституту педагогічної освіти МЕГУ ім. акад. С. Дем'янчука. В них взяли участь члени федерації, представники туристично-спортивних клубів та гуртків області. На зборах підвели підсумки роботи Федерації за останні два роки та переобрали членів комісій. Президентом Рівненського осередку ФСТУ залишився майстер спорту України, суддя національної категорії Ігор Парчевський, а головою пішохідної комісії обрано викладача кафедри географії і туризму Олексія Токара.

Варто зауважити, що Олексій Токар за підсумками 2010 року посів перше місце в рейтингу спортсменів-туристів Рівненщини і зовсім нешо-

давно йому присвоєне звання «Майстер спорту України» зі спортивного туризму.

Лише за підсумками 2010 року він посів перше місце в рейтингу спортсменів-туристів Рівненщини. Його здобутками є: водний похід III категорії складності по Пруту та Черемошу (квітень); сходження на г. Монблан (Альпи, Франція, липень); керівництво комбінованим походом V категорії по Приполярному Уралу (Росія, серпень); перше місце на Чемпіонаті України з пішохідного туризму в Криму (жовтень). У цьогогорічній перспективі викладача кафедри географії і туризму ІПО

МЕГУ Олексія Токара та завідувача кафедри Андрія Романіва — велосипедний похід та сходження на найвищу точку Скандинавських гір у Норвегії. Також заплановано похід VI категорії складності по Приполярному Уралу (Росія).

Українська національна ідея

Що, перед усім, вкладено у визначення — національна українська ідея? Відповідь більшості громадян України буде різною, якщо не кардинально, то, принаймні, змістовно. Можливо, на цьому варто зупинитись, адже національна ідея громадян з різних регіонів держави, різних верств населення — буде іншою. Нема чим поєднати прагнення та дії до спільного майбутнього, українського майбутнього — на цьому хочеться наголосити.

Національну українську ідею слід розуміти всім однаково, від Заходу до Сходу, кому ще не байдужа доля Батьківщини. Досить з'ясувати зміст національної ідеї та її ролі. Двадцять років з'ясуємо. Літературна українська мова, а не суржик, хіба не є ідеєю? А майбутнє підростаюче покоління, його культурний рівень -- не може бути ідеєю? Територіальна цілісність, на яку постійно зазіхають

«дружні» сусідні держави. Та врешті-решт, сама Україна з її громадянами, і не останнім місцем у світі? Позбавитися третьосортності, довести, насамперед собі, а потім вже іншим, що ми вміємо та хочемо жити в злагоді, мирі, багатстві. Не тільки у власних світах, а й в рідній спільній українській державі. Створити позитивний імідж країни, де є не тільки легкодоступні дівчата, Чорнобиль, брати Кличко, Шевченко — для кого Тарас, а для кого Андрій. Імідж — не пострадянської країни з колгоспними логотипами на ВВС, а країни, що розвивається. Не шукати псевдо інтелігенції, яка нібито має рятувати країну, а доводити щось. Не віддавати всіх геніїв та висококваліфікованих працівників Європі та США. Їм варто дати можливість будувати власну країну — Україну.

Та прокиньтесь Ви, в кого вже майже відібрали усе рідне, а історію

спаплюжили, майбутнє зруйнували. Хіба не це має бути національною українською ідеєю!

«Україна — це резервація для українців. Жоден українець не почуватиметься своїм у своїй державі. Він тут чужий самим фактом вживання своєї мови». Ліна Костенко.

Ось таку національну ідею плекали, майже двадцять років, політологи, соціологи, урядовці з посадовцями і ми з вами, коли проспали, коли збайдужіли, коли опустили руки, коли лінувались та боялися. Чи не час до спільної, інакшої від тієї що є, української ідеї, не для Росії, не для передвиборчих кампаній, або продажних ЗМІ, а для самих себе. Нехай вона, ця ідея, й буде різнитися, проте, щоб була українська і для українців, теперішніх та майбутніх.

Володимир СЕЛЕПИНА,
група МКЖ-71

Редакція газети "Сьомий поверх" запрошує працівників та студентів МЕГУ взяти участь у публіцистичному конкурсі "Якою я бачу українську національну ідею". Свої есе (не більше 5 тисяч знаків) надсилайте на електронну адресу редакції — 7 poverx@ukr.net

8 Березня. Історія виникнення свята

зв'язку з своєю подією було досить багато. Цю подію навіть стали називати Жіночим днем.

Про йшло більше 50-ти років і в останню неділю лютого вже 1908 року, тисячі жінок, знов вийшли на вулиці Нью-Йорку. Ця демонстрація, як можна здогадатись, була приурочена до того самого „Жіночого дня” 1857 року. Жінки знов почали вимагати виборчого голосу, виступили проти жаклих умов праці, і особливо проти праці дітей. Але знову, демонстрацію було розігнано, але вже правоохоронними органами, які застосували шланги з брудною крижаною водою.

В наступному 1909 році соціалісти і феміністки провели Жіночий День вже по всій країні. Пізніше в цьому ж році делегатки поїхали із США до Копенгагена на Другу Міжнародну конференцію жінок-соціалістів, де і зустрілися з Кларою Цеткін. Конференція, в якій взяли участь більше

100 жінок з 17 країн, задекларувала Міжнародний день солідарності жінок в боротьбі за економічне, соціальне і політичне рівноправ'я. Треба відзначити, що точна дата цього дня на цій конференції так і не була визначена. Вперше Міжнародний Жіночий День був проведений 19 березня 1911 року в Німеччині, Австрії, Данії і Швейцарії. Ця дата була вибрана жінками Німеччини, тому що цього дня в 1848 році король Пруссії перед загрозою озброєного повстання дав обіцянку провести реформи, включаючи невиконане введення виборчого права для жінок.

В 1912 році цей день жінки відзначили не 19 березня, а 12 травня. І лише з 1914 року цей день стихійно стали відзначати

як Міжнародний жіночий день; в Узбекистані як День матері; у Вірменії його відзначають 7 квітня, як День материнства і краси.

Друга версія.

Проте інші джерела з неменшою наполегливістю переконують нас в тому, що Клара Цеткін запропонувала цю дату на честь єврейського свята пурім, який у 1910 році як раз припадав на 8 березня. А, як відомо, за національністю Цеткін належала саме до єврейського народу. На конференції жінок-соціалісток у Копенгагені (Данія) її підтримала німецько-польська юдейка комуністка Роза Люксембург. Але це свято не прижилося в світі. Його святкували, крім Ізраїлю, тільки в Московській імперії.

Відтоді ця кривава

З історії Перський цар Ахашверох (Ксерокс) (465—85 рр. до н. е.), за юдейською легендою, прогнав за непослух свою дружину і одружився з Естер — сиротою, яку виховував дядько Мордехай. Цар мав візира Гамана, котрому вклонялися всі, окрім юдеянина Мордехая. Ображений Гаман сказав цареві, що юдеї не коряться і не поважають царя. Повіривши, цар доручив Гаманові знищити юдеїв. Тоді Естер зізналася цареві, що вона юдейка і нагадала, що Мордехай свого часу врятував Ахашверошу життя, і впросила царя покарати Гамана. Цар піддався намові Естер — Гамана було вбито. Після цього Мордехай став другом царя, а юдеї дістали в царстві владу, скориставшись якою повісили десятьох Гаманових синів та вбили 75 тисяч своїх ворогів.

чому 8 березня.

Після розпаду Радянського Союзу день 8 березня лишився в переліку державних свят України. Відзначається Міжнародний жіночий день і в країнах СНД: в Азербайджані, Білорусії, Грузії, Казахстані, Киргизії, Молдові, Росії, Таджикистані, Туркменії,

подія стала національним святом юдейського народу і відзначається щорічно

8 березня як свята Пурім або день Гамана.

Яка з цих версій вам до вподоби більше, вирішувати тільки Вам!

Наталя СТЕПАНЮК,
доцент кафедри економіки та фінансів

ЕКСКАРС У МИНУЛЕ

Напевно кожного з нас цікавить звідки взявся добре нам відомий день 8 Березня. Я впевнена, що ви не раз задавали собі таке питання. Це свято є одним з найулюбленіших свят нашої країни. Чого варте хоча б те, що Міжнародний Жіночий День ми святкуємо на початку весни. Та, мабуть, мало хто обізнаний про історію цього свята. Існує дві версії його виникнення.

Перша версія.

Все почалося на початку весни 1857 року, коли текстильниці Нью-Йорку пройшли „маршем порожніх каструль” по Манхетену. Вони вимагали

підвищення зарплати, поліпшення умов праці і рівні права на жінок.

Демонстрацію розігнали, але шуму у

Так як Росія жила тоді, на відміну від всієї Європи, за юліанським календарем, то Міжнародний Жіночий День у нас в країні оголошувався не 8 березня, а 23 лютого. В Росії вперше Міжнародний жіночий день відзначався в 1913 році в Петербурзі. В проханні на ім'я міського голови було заявлено про організацію «...наукового ранку по жіночому питанню». Влада надала дозвіл, і 2 березня 1913 року в приміщенні Калашніковської хлібної біржі на Полтавській вулиці зібралось півтори тисячі людей. В 1917 році жінки Росії вийшли на вулиці в останню неділю лютого з лозунгами „Хліба і миру”. Через 4 дні імператор Микола II зрікся престолу, тимчасовий уряд гарантував жінкам виборче право. Цей історичний день випав на 23 лютого за юліанським календарем, який того часу використовувався в Росії, і на 8 березня за григоріанським календарем. Міжнародний жіночий день 8 березня з перших років Радянської влади став державним святом. З 1965 року цей день став не робочим.

Студентська газета Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка С. Дем'янчука

Наша адреса:
м. Рівне, вул. акад. С. Дем'янчука, 4
т. 432953; e-mail 7poverx@ukr.net

Головний редактор: Василь Туз
Відповідальний за випуск: Надія Панасюк
Верстка: Михайло Вишневецький